

РЕШЕНИЕ

№ 6712

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 29.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12383** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на А. Н. К. срещу Решение № Ж-726/08.10.2021 г. на КЕВР, с което е прекратено производството, образувано по жалба с вх. № Е-13-62-161/15.09.2021 г., подадена от лицето срещу „ЧЕЗ Електро България“ АД и „ЧЕЗ Разпределение България“ АД.

В жалбата е посочено, че решението е незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и при несъответствие с целта на закона. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на възнаграждението на процесуалния представител на заинтересованата страна.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се представлява от юрк. К., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение мрежи Запад,, АД(предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България“ АД) – не се представлява. От процесуалния му представител е постъпило становище, в което моли жалбата да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна – „Електрохолд продажби“ АД(предишно наименование„ЧЕЗ Електро България“ АД) – в съдебно заседание се представлява от юрист И., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В КЕВР е постъпила жалба с № Е-13-62-161/15.09.2021 г., подадена от А. Н. К. срещу „ЧЕЗ Електро България“ АД и „ЧЕЗ Разпределение България“ АД.

На 21.03.1990 г., въз основа на договор за покупко-продажба на недвижим имот, г-н К. и покойната му вече съпруга, по време на брак, са придобили апартамент № 68, находящ се в [населено място], блок 21 А, вх. Г, ет. 1, с клиентски № 300054686913. В последващ период жалбоподателят е сключил брак с г-жа Р. К. К.-К., като съгласно влязло в сила съдебно Решение № 38645/13.02.2019 г. постановено по гр. д. № 48971/2017 г. на 149 състав на Софийски районен съд, горепосочения имот е предоставен за ползване на г-жа К.-К. до навършване на пълнолетие на общото им дете г-жа А. А. К..

Жалбоподателят твърди, че А. А. К. е навършила пълнолетие на 06.02.2020 г. и според него бившата му съпруга и детето му нямат право да бъдат ползватели на електрическа енергия и страна по договор за продажба на електрическа енергия за горепосочения обект.

На 29.12.2020 г. жалбоподателят е подал искане за временно преустановяване на електрозахранването за имота и е заплатил съответната такса.

Жалбоподателят К. е установил, че без негово съгласие партидата за електрическа енергия е била сменена на името на бившата му съпруга г-жа Р. К. К.-К., която никога не е била собственик на имота.

С писмо от 16.09.2021 г. „ЧЕЗ Електро България“ АД е предоставило на Комисията следното становище:

За посочения в жалбата адрес: [населено място],[жк], бл. 21 А, вх. Г, ет. 1, ап. 28, електроснабдителното дружество е имало договор за продажба на електрическа енергия с клиентски № 300054686913 и регистриран потребител г-н А. Н. К..

С вх. № [ЕГН]/31.12.2020 г. е постъпило заявление от г-жа Р. К.-К., с искане за възстановяване на снабдяването с електрическа енергия на обекта на цитирания адрес. Приложено е решението на Софийски районен съд от 13.02.2019 г. - същото, което прилага и жалбоподателят, от което е видно, че съдът е постановил жилището, собственост на г-н К., да се ползва от бившата му съпруга г-жа Р. К. и малолетната им дъщеря до нейното пълнолетие. По този повод е установено, че г-н К. е упражнил правото си на потребител, като е заявил пред „ЧЕЗ Разпределение България“ АД услугата „Временно преустановяване на снабдяването с електрическа енергия по желание на клиент.“

В случая е налице спор за владеенето на имота, като с прекъсването на снабдяването с електрическа енергия е направен опит за принудително разрешаване на въпроса.

Всякакви опити за въвличане на дружествата от групата Ч. в България за разрешаване на имотни спорове са абсолютно недопустими.

На К. е било препоръчано да се регистрира временно като потребител - страна по договора за продажба на електрическа енергия на адреса и да заяви услугата на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД за възстановяване на снабдяването което тя е изпълнила. От страна на електроснабдителното дружество са предприети мерки да не се приемат

нови заявления за прекъсване на снабдяването до разрешаването на имотния спор. Жалбоподателят твърди, че дъщеря му А. А. К. е навършила пълнолетие и времето, за което съдът е постановил право на ползване на жилището от бившата му съпруга и дъщеря им, е изтекло. Въпреки че описаното в жалбата удостоверение за раждане не е приложено, предвид посоченото ЕГН дружеството е приело това твърдение за вярно, но за да възстанови договорните си отношения с г-н К. се налага, да му бъде представен документ, доказващ влизането му във владение на имота.

Съгласно чл. 9, ал. 1, т. 2 от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЧЕЗ Електро България“ АД: „Продавачът отказва започване на продажбата когато в същия имот има друг потребител на електрическа енергия, който не е заявил прекратяване на продажбата, освен в случай, че другият потребител е престанал да бъде фактически ползвател на имота и потребител на електрическа енергия и е налице обективна невъзможност той да бъде открит от лицето, което желае да стане потребител в същия имот.“

С писмо от 15.09.2021 г. „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е предоставило на Комисията следното становище:

Консумираната електрическа енергия на адрес: [населено място],[жк], бл. 21 А, вх. Г, ап. 68 се е измервала от електромер с фабричен № [ЕГН] и съответен абонатен № [ЕГН].

До 20.01.2021 г. регистриран клиент на адреса е бил г-н А. К..

На 29.12.2020 г. е постъпило заявление от г-н К. за временно преустановяване на снабдяването с електрическа енергия за обекта.

На 31.12.2020 г. електрозахранването на адреса е временно преустановено и средството за търговско измерване (СТИ) е демонтирано от електрическата мрежа за периода на преустановяването.

На 31.12.2020 г. е постъпило възражение от г-жа Р. К.- К., в качеството ѝ на ползвател на обекта. Предвид наличието на правен спор по повод ползването на имота, на 31.12.2020 г. електрозахранването на адреса е възстановено и е монтирано ново СТИ с фабричен № [ЕГН].

От 21.01.2021 г. регистриран клиент на адреса е г-жа Р. К.- К.. Процедурата за сключване на договор за продажба на електрическа енергия при общи условия с новия клиент е проведена пред крайния снабдител и „ЧЕЗ Разпределение България“ АД не разполага с представените от г-жа К. документи.

Посочено е, че „ЧЕЗ Разпределение България“ АД не може да бъде страна в гражданскоправни спорове.

Издадено е Решение № Ж-726/08.10.2021 г. на КЕВР, с което е прекратено производството, образувано по жалба с вх. № Е-13-62-161/15.09.2021 г., подадена от лицето срещу „ЧЕЗ Електро България“ АД и „ЧЕЗ Разпределение България“ АД. Прието е, че е налице гражданскоправен спор относно правото на ползване на посочения по-горе имот, по който компетентен да се произнесе е гражданският съд.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, от страна, имаща правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 22, ал. 1 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на

съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

От представените доказателства се установява, че между страните е налице вещноправен спор относно владението на имота, поради което съдът приема за правилен изводът на КЕВР, че комисията не е оправомощена да се произнася относно правото на собственост и други вещни права върху имота, съгласно чл. 21 от ЗЕ, където изчерпателно са посочени нейните правомощия.

В § 1, т. 41а от ДР на ЗЕ е дадена легална дефиниция на ползвател на мрежа - това е физическо или юридическо лице - ползвател на електропреносна и/или електроразпределителна мрежа, доставящо електрическа енергия в електропреносната и/или електроразпределителна мрежа или снабдявано от такава мрежа (т. 1).

С влязло в сила съдебно Решение № 38645/13.02.2019 г., постановено по гр. д. № 48971/2017 г. на 149 състав на Софийски районен съд е постановено, че горепосоченият имот е предоставен за ползване на Р. К. К.- К. до навършване на пълнолетието на А. А. К., с оглед на което Р. К.-К. се явява ползвател на мрежата на електроразпределителното дружество. В случая е налице спор относно правото на ползване на имота, тъй като жалбоподателят твърди, че А. К. е навършила пълнолетие и вече не е налице право на ползване за Р. К. К.- К..

След като е налице вещноправен спор, електроразпределителното дружество е препратило клиентите към крайния снабдител, който е запазил г-жа К.-К. като фактически ползвател на обекта, предвид липсата на доказателства за влизане във фактическо владение на имота от страна на А. К..

За да бъде ползвател на мрежа лицето първо следва да бъде във владение на имота или да бъде собственик на имота, по отношение на който желае преустановяване на електрозахранването. След като е налице спор относно правото на владение, то не може по безспорен начин да се установи кой е ползвател на мрежа по смисъла на § 1, т. 41а от ДР на ЗЕ, съответно КЕВР не е компетентна да се произнесе по подадената от А. К. жалба.

С оглед изложеното, оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение определено на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

При този изход на спора на заинтересованата страна „Електрохолд продажби“ АД се дължи юрисконсултско възнаграждение определено на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв. Съдът приема за основателно направеното от процесуалния представител на жалбоподателя възражение за прекомерност на претендираното от заинтересованата страна „Електрохолд продажби“ АД юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв., предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото, както и обстоятелството, че по делото е

проведено само едно съдебно заседание.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, административен съд С.-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Н. К. срещу Решение № Ж-726/08.10.2021 г. на КЕВР, с което е прекратено производството, образувано по жалба с вх. № Е-13-62-161/15.09.2021 г., подадена срещу „ЧЕЗ Електро България“ АД и „ЧЕЗ Разпределение България“ АД.

ОСЪЖДА А. Н. К. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], зона Б-5, [жилищен адрес]03, да заплати на КЕВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА А. Н. К. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], зона Б-5, [жилищен адрес]03, да заплати на „Електрохолд продажби“ АД сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: